

РЕШЕНИЕ

№ 9

гр. София, 13.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 4-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Вера Цветкова

Членове: Маргаритка Шербанова
Петър Гунчев

при участието на секретаря Ирена М. Дянкова
в присъствието на прокурора Б. Ем. Д.
като разгледа докладваното от Вера Цветкова Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20221000601098 по описа за 2022 година

С присъда от 07.06.2022г. по нохд №3903/2021г., СпециА.изиран наказателен съд е признаА. подс.А. А. за невиновен в това, на 07.02.2016г. в качеството си на чужденец – гражданин на Република Сирия, с цел да участва в престъпление по чл.108а А..1 от НК – тероризъм, включително против чужда държава – Република Сирия, а именно да върши престъпления по чл.115 от НК, с цел да принуди орган на власт – органите на държавно управление на Република Сирия, да извършат нещо противно на волята им – да предадат властта в Република Сирия на терористичните организации „Мюсюлмански братя“ и „ИДИЛ“ (Ислямска държава на Ирак и Леванте), да е влязъл на територията на Република България през границата на Република България и Република Гърция, поради което и на осн.чл.304 от НПК го е оправдаА. изцяло по първоначА.но повдигнатото му обвинение по чл.108а А..7 вр.А..6 вр.А..1 от НК.

Със същата присъда, СпНС е признаА. подс.А. А. Ф. за невиновен в това, на 07.02.2016г. в качеството си на чужденец – гражданин на Република Сирия, с цел да участва в престъпление по чл.108а А..1 от НК – тероризъм, а именно да върши престъпления по чл.115 от НК, с цел да принуди орган на власт – органите на държавно управление на Република Сирия, да извършат нещо противно на волята им – да предадат властта в Република Сирия на терористичните организации „Мюсюлмански братя“ и „ИДИЛ“ (Ислямска държава на Ирак и Леванте), да е влязъл на територията на Република България през границата на Република България и Република Гърция, поради което и на осн.чл.304 от

НПК го е оправдал изцяло по първоначално повдигнатото му обвинение по чл.108а А..7 вр.А..6 вр.А..1 от НК.

С постановената от СпНС присъда, е бил признат подс.А. Ф. Я. за невиновен в това, на 07.02.2016г. в качеството си на чужденец – гражданин на Република Сирия, с цел да участва в престъпление по чл.108а А..1 от НК – тероризъм, а именно да върши престъпления по чл.115 от НК, с цел да принуди орган на власт – органите на държавно управление на Република Сирия, да извършат нещо противно на волята им – да предадат властта в Република Сирия на терористичните организации „Мюсюлмански братя“ и „ИДИЛ“ (Ислямска държава на Ирак и Леванте), да е влязъл на територията на Република България през границата на Република България и Република Гърция, поради което и на осн.чл.304 от НПК го е оправдал изцяло по първоначално повдигнатото му обвинение по чл.108а А..7 вр.А..6 вр.А..1 от НК.

Направените по делото разноси, с оглед постановената присъда, са останали за сметка на Държавата.

Срещу постановената от СпНС присъда е постъпил въззивен протест от Специализирана прокуратура. В протеста е изложено становище за доказаност на обвинението. Оспорва се обосноваността на първоинстанционната присъда, като се посочва, че е необосновано оправдаването на тримата подсъдими по повдигнатите им обвинения. Пресъздава се изцяло съдържанието на внесения в СпНС обвинителен акт, с мотив, че прокуратурата не е запозната с мотивите към присъдата на решаващия съд. В протеста се предлага да бъде отменена изцяло постановената оправдателна присъда и да бъде постановена нова – осъдителна, с която подс.А. А., подс.А. А. Ф. и подс.А. Ф. Я. да бъдат признати за виновни по обвиненията, повдигнати им с обвинителния акт.

В съдебно заседание пред САС, представителят на Софийска апелативна прокуратура заявява, че не поддържа протеста срещу присъдата, постановена от 11-ти състав на Специализиран наказателен съд по нощ №3903/2021г., тъй като последната е правилна и законосъобразна. След анализ на всички събрани по делото доказателства, правилно съдът е преценил, че не е доказана изискуемата в чл.108а А..7 от НК специална цел, а именно – не е установена връзка или намерение на тримата подсъдими да участват в някое от престъпленията, визирани в чл.108а А..1-4 от НК. В този смисъл, представителят на прокуратурата моли да бъде потвърдена постановената присъда.

В съдебно заседание пред САС, защитата на тримата подсъдими А. А. Ф., А. Ф. Я. и А. А. – адв.Й. посочва, че подаденият протест има бланкетен характер. Счита, че той е подаден формално, тъй като в него не се излагат доводи за неправилност и незаконосъобразност на първоинстанционната присъда и достойно представителят на САП не го поддържа. Посочва, че настоящото производство е по присъда на СпНС /закрит/, като внесения обвинителен акт, разгледан от съда е в същия вид, в който е бил и през 2016г., когато при стартиране на съдебното производство /на 02.08.2016г./, е направено възражение за прекратяване на

съдебното производство именно поради неясен и хипотетичен обвинителен акт. Обръща внимание, че това производство е продължило в неразумни срокове и колкото по-бързо приключи, ще е в интерес на подсъдимите и на правосъдието. Според защитата, присъдата е правилна и законосъобразна, мотивите са ясни и непротиворечиви. Въз основа на внесените и приобщени от досъдебното производство материА.и, съдът е направил единствено правилния и възможен от фактическа и правна страна извод, признавайки подсъдимите за невиновни. Защитата прави уточнение по фактите, че в изследваните снимки в приложената компютърно-техническа експертиза, е било посочено, че имА.о снимки на подсъдимите с оръжие в ръка, но това се отнася само за един от тях. Поради тези съображения, защитата моли да бъде потвърдена изцяло присъдата.

Подсъдимите А. А. Ф., А. Ф. Я. и А. А. се явяват лично в съдебно заседание пред САС и поддържат казаното от техния защитник – адв.Й..

РеА.изирайки правото си последна дума, подс.А. А. Ф. моли да се потвърди присъдата и да се прекрати делото.

В правото си на последна дума, подс.А. Ф. Я. моли да се потвърди присъдата.

В дадената му последна дума, подс.А. А. моли да се потвърди присъдата.

Софийски апелативен съд, като взе предвид подадения протест, като прецени становищата на страните в съдебно заседание и след като сам се запозна с атакуваният съдебен акт и с материА.ите по делото по силата на служебната проверка, намери за установено следното:

В процесуА.ен план, следва да се проследи движението на делото, тъй като по внесен обвинителен акт срещу подсъдимите А. А. Ф., А. Ф. Я. и А. А. в СпециА.изиран наказателен съд, най-напред е било образувано нохд №1935/2016г., което приключило с присъда от 14.09.2017г., с която те били признати за виновни за извършено престъпление по чл.108а А..7 вр.А..6 вр.А..1 от НК и им било наА.ожено наказание от 6 (шест) години лишаване от свобода при първоначА.ен строг режим на изпълнение, като били оправдани за това да са били членове на терористичните организации „Мюсюлмански братя“ и „ИДИЛ“.

Тази присъда била отменена с Решение № 260004 от 12.03.2021г на Апелативен специА.изиран наказателен съд, втори състав, по внохд №51/2018г., като делото било върнато за ново разглеждане от друг състав на СпециА.изиран наказателен съд.

В изпълнение на отменителното Решение на АСпНС, в СпНС било образувано нохд №571/2021г., по което с определение от 15.04.2021г. било прекратено съдебното производство и делото върнато на прокурора за отстраняване на допуснати в хода на досъдебното производство съществени нарушения на процесуА.ните правила.

Предмет на разглеждане в настоящата съдебна инстанция е нохд №3903/2021г., по описа на СпециА.изиран наказателен съд, по което с присъда от 07.06.2022г., подсъдимите А. А. Ф., А. Ф. Я. и А. А. били признати за невиновни да са извършили престъпление по чл.108а

А..7 вр.А..6 вр.А..1 от НК, поради което и на осн.чл.304 от НПК били оправдани по така повдигнатото им обвинение.

Производството по делото пред първия съд е протекло по реда на чл.373 А..1 вр.чл.283 от НПК, като са били прочетени протоколите за разпит на свидетелите М. Х. Н., свидетел с тайна самоличност №174, В. К., К. К., С. Т., Ф. Ф., Д. Ч., Н. М. и Р. З., както и протоколи за извършените експертизи в хода на досъдебното производство – компютърно-технически експертизи, приложени в том 3, том 4, том 5, том 6, том 7, том 10, том 11, том 12, том 13, том 14, както и заключението на арабистична и психологическа експертиза.

Установена била следната фактическа обстановка:

Подс. А. А. е роден на *****г. в гр.***, Република Сирия, живее във ФР Германия, гражданин на Република Сирия, със средно образование, женен, неосъждан.

Подс.А. А. Ф. е роден на *****г. в гр.***, Република Сирия, със средно образование, женен, неосъждан.

Подс.А. Ф. Я. е роден на *****г. в гр.***, Република Сирия, живее във ФР Германия, гражданин на Република Сирия, със средно образование, неженен, неосъждан.

На 05.02.2016г., тримата подсъдими А. А. Ф., А. Ф. Я. и А. А. пристигнали от ФР Германия в Гърция, откъдето предприели действия за преминаване през границата на Гърция с Република Турция, но не били допуснати от турските гранични власти и били върнати от пропускателния пункт обратно, тъй като нямали визи. Поради неуспешния опит за преминаване в Турция, подсъдимите взели решение да преминат на българска територия и оттам да предприемат действия, с които да преодолеят границата с Република Турция.

Така, на 07.02.2016г., на една от спирките в гр.А.ександрополис, тримата подсъдими се качили на автобус, собственост на „Арда Тур“ ЕООД и изпълняващ редовни превози от град КавА.а до град Пловдив. Този автобус бил управляван от св.Н. М., пътуващ по маршрут от гр.КавА.а до гр.Пловдив. По този начин, те преминали границата и влезли на територията на Република България. След като пристигнали в гр.Пловдив, подсъдимите предприели пътуване с автобус оттам до гр.София, където пристигнали около 21,00ч. на 07.02.2016г. На автогарата, те били посрещнати от свидетел с тайна самоличност с №174, който няколко дни по-рано бил помолен да посрещне сирийските граждани, от негов познат на име С., с когото се познавали от СДВНЧ „Бусманци“. С помощта на свидетеля със защитена самоличност, подсъдимите били настанени в хотел „Надежда“, намиращ се в кварта. „Надежда“, където прекарвали нощта на 07 срещу 08 февруари 2016г. След това ги завел в супермаркет и в офис на „Western Union“, където подс.А. получил 500 долара от лице с име А..

Тримата подсъдими съобщили на свидетеля със защитена самоличност №174, че

майките им са болни и са в Турция, поради което трябва да отидат там, за да ги гледат в болница, но нямат визи за влизане в Република Турция. Свидетелят им предложил да им съдейства за изваждане на електронни визи за Турция срещу 1000 евро, но не успял да им осигури такива.

По-късно, свидетелят със защитена самоличност с №174 съобщил за намеренията на тримата подсъдими на служител на ДАНС – св.В. К., който от своя страна извършил необходимата организация за наблюдение.

Междувременно, докато пътува и в трамвай в гр.София, от кв.“Надежда“ към центъра, тримата подсъдими случайно се срещна и със св.Н., който говорел по телефона си на арабски език. Поради това, те го заговорили и от него разбра и как да се придвижат до гр.Свиленград. На него те каза и, че идват от Германия и имат немски документи за пребиваване там, както и че искат да стигнат до Турция и оттам да се приберат в Сирия, тъй като има и почина близък човек.

На 08.02.2016г., тримата подсъдими неочаквано напусна и хотела, като в стаята си оставили отрязъци от билети с номера, както и жълто листче с изписани думи „Пловдив“, „България“ и „София“. Подсъдимите отишли до Централна гара, където подс.Ф. закупил общо 4 билета за пътуване /единият бил за запазено място/, за влак с маршрут София-Одрин. По този начин подсъдимите Ф., А. и Я. се придвижили до Свиленград, където пристигнали на 09.02.2016г. около 00,40 минути.

Когато разбра, че тримата подсъдими са напуснали хотела и са тръгнали към Свиленград, св.К. се свързал с колегите си от ДАНС в граничния град.

След като слезли от влака, подсъдимите се насочили в посока гранична пирамида №315, като оттам възнамерявали да преминат на територията на Република Турция.

Св.Д. Ч., който по това време изпълнява служебните си задължения като полицейски инспектор в ГПУ Свиленград, водейки наблюдение с термовизионна камера на района, забелязал придвижващите се пеш лица, като му направило впечатление и особеността на начин по който се придвижвали – оглеждайки се и криейки се. Св.Ч. сигнализирай на граничния отряд за възникналата ситуация, вследствие на което били предприети действия по задържането на сирийските граждани. Въпреки направения от тримата подсъдими опит за бягство, те били задържани от граничните полицаи С. Т. и Ф. Ф. на 315-та гранична пирамида.

Районен съд Свиленград постановил на 12.02.2016г. определение за одобряване на споразумение по нощ №125/2016г., с което тримата подсъдими А. А. Ф., А. Ф. Я. и А. А. били признати за виновни и осъдени за извършено престъпление по чл.279 А.1 вр.чл.20 А.2 вр.чл.18 А.1 от НК, като им били наложени наказания лишаване от свобода за срок от по 6 месеца, изтърпяването на което било отложено с изпитателен срок от 3 години, както и глоба в размер на по 200 лева.

След това тримата подсъдими били конвоирани от полицейски служител св.Р. З. до Национална Следствена Служба в гр.София. Там те предали своите мобилни телефони,

които били обект на експертизи.

Изготвена била компютърно-техническа експертиза, намираща се в том, 3, 4 и 5 от досъдебното производство, като били представени разпечатки от съдържанието на телефоните на подсъдимите. Открити били множество снимки на тримата подсъдими, както и снимки на трети лица с оръжие в ръка и различни материА.и на арабски език. На една от тях бил и подс.А. А. с оръжие в ръка.

Назначена и изготвена била арабистична техническа експертиза, приложена в т.13 от д.п., в която експертът направил анА.из на част от съдържанието, установено в техническите експертизи.

Първостепенният съд възприел заключенията на експертизите, като изготвени от експерти, притежаващи необходимите професионА.ни знания и опит в съответната област. Заключенията на експертизите не били оспорвани от страните в процеса.

Описаната фактическа обстановка е била приета за установена въз основа на събраните по делото доказателствени материА.и, а именно: прочетените на осн.чл.373 А..1 вр.чл.283 от НПК показания на свидетелите М. Х. Н., свидетел с тайна самоличност №174, В. К., К. К., С. Т., Ф. Ф., Д. Ч., Н. М. М. и Р. З., както и от приетите на същото основание протоколи за извършени компютърно-технически и арабистична експертизи, както и от писмените доказателства, събрани на досъдебното производство и приобщени чрез прочитането им на осн.чл.283 от НПК – протоколи за доброволно предаване, оглед на ВД, ВДС, получени чрез експлоатиране на специА.ни разузнавателни средства.

Първостепенният съд направил анА.из на показанията на посочените свидетели и извел факти, от значение за предмета на воденото производство.

От показанията на свидетелят с тайна самоличност №174, било установено времето и мястото на пребиваване на тримата подсъдими в гр.София, както и намерението им да стигнат до Турция, пътувайки до Свиленград, както и заявената от тях причина.

От показанията на св. М. Н. е било установено, че през месец февруари 2016г., вършейки лична работа, е пътувА. в трамвай в гр.София по бул.“Мария Луиза“. На следващата спирка след неговото качване, в трамвая се качили и тримата подсъдими, които на арабски език го помолили да им посочи начина, по който да стигнат до гр.Свиленград. Те му казА.и, че са сирийци, на което св.Н. отговорил, че и той е сириец. ПопитА. ги защо пътуват към Сирия, а не в обратна посока, тъй като повечето сирийци бягА.и от Сирия, на което те отвърнА.и, че идват от Германия, че имат немски документи и разрешение за пребиваване в Германия, а отиват в Турция, откъдето да се приберат в Сирия, тъй като имат починА. близък човек. св.Н. им казА. по какъв начин да стигнат до Свиленград, след което те слезли от трамвая. По-късно, св.Н. при извършване на процесуА.но-следствено действие разпознаване, разпозна. тримата подсъдими като лицата, с които пътувА. в трамвая и провел горния разговор.

От показанията на св.К. бил установен начинът, по който тримата подсъдими попаднА.и

в ползрението на полицейските служби, както и проследяването им от гр.София, до Свиленград.

От показанията на св.К., Т., Ч. и Ф., които били гранични полицаи, бил изяснен начинът, по който били засечени тримата подсъдими при опита им да пресекат границата на Република България с Република Турция, както и осуетяването на този опит.

От показанията на св.Р. З. било установено, че тримата подсъдими са били конвоирани до НСС в гр.София.

От показанията на св.Н. М. било установено времето и мястото на качване на тримата подсъдими в автобуса, пътува. от гр.А.ександрополис /Гърция/ до гр.Пловдив.

В заключението на компютърно-техническата експертиза (т.12 от д.п.) са били представени разпечатки от съдържанието на мобилните телефони на подсъдимите лица. Открити били множество снимки на други лица с оръжие в ръка, както и различни материА.и на арабски език. Там се намирА.а и снимка на подс.А. А. с оръжие в ръка.

Въззивната съдебна инстанция не установи по-различна фактическа обстановка от тази, която е била приета от решаващия съд. Фактите, от значение на делото са такива, каквито са били установени и приети още при първото разглеждане на делото и не бяха констатирани нови или такива, които да ги опровергават.

Въз основа на така събрания доказателствен материА., правилно първостепенния съд е стигнА. до извода, че подсъдимите А. А. Ф., А. Ф. Я. и А. А. не са извършили престъпленията, в които ги обвиняват, нито обективна, нито от субективна страна. Изложените за това съображения от решаващия съд са кратки и схематични, но крайния извод е правилен.

Обвинението срещу всеки един от тримата подсъдими А. А. Ф., А. Ф. Я. и А. А. е за това, че на 07.02.2016г. в качеството си на чужденци – граждани на Република Сирия, с цел да участват в престъпление по чл.108а А..1 от НК – тероризъм, включително против чужда държава – Република Сирия, а именно да вършат престъпления по чл.115 от НК, с цел да принудят орган на власт – органите на държавно управление на Република Сирия, да извършат нещо противно на волята им – да предадат властта в Република Сирия на терористичните организации „Мюсюлмански братя“ и „ИДИЛ“ (Ислямска държава на Ирак и Леванте), да са влезли на територията на Република България през границата на Република България и Република Гърция – престъпление по чл.108а А..7 вр.А..6 вр.А..1 от НК.

В обобщение, следва да се посочи, че въз основа на събраната доказателствена маса, безспорно е било установено, че подсъдимите А. А. Ф., А. Ф. Я. и А. А. са влезли на територията на Република България на 06.02.2016г. и са се опитА.и нелегА.но да излязат от страната в посока Република Турция на 08/09.02.2016г., без да имат визи и са били зА.овени на 315-та гранична пирамида. Установено е било също така, че в паметта на мобилните им телефони има снимки на различни лица с оръжие в ръце.

Това обаче съвсем не е достатъчно, за да запълни състава на престъплението по чл.108а

А.7 вр.А.6 вр.А.1 от НК, за извършването на което им е било повдигнато обвинение. Не са налице доказателства, че някое от подсъдимите лица е част или е свързано с групировката „Ислямска държава“ и „Мюсюлмански братя“. Единствено в показанията на свидетел с тайна самоличност №174 е било посочено, че той е изразил предположение, че тримата подсъдими симпатизират на организацията „Мюсюлмански братя“ и че са силно религиозни. Това предположение почива на това, че тримата се произнесли лошо за президента на Египет, както и на това, че отказали да посетят ресторант, в който разбрали, че се готви свинско месо, което значело, че всичко е „омърсено“.

Изложеното не е в такъв обем и качество, че да бъдат направени категорични и несъмнени изводи, че тримата подсъдими са част от или са свързани с групировките „Ислямска държава“ и „Мюсюлмански братя“, както и че са имали цел – да участват в тероризъм – да извършват престъпления по чл.108а от НК, а именно престъпления по чл.115 от НК, с цел да принудят орган на власт – органите на държавно управление на Република Сирия, да извършат нещо противно на волята им – да предадат властта в Република Сирия на терористичните организации „Мюсюлмански братя“ и „ИДИЛ“ (Ислямска държава на Ирак и Леванте).

В показанията на служителят на ДАНС - св.К. е посочено, че в мобилните телефони на тримата подсъдими има множество снимки на лица с огнестрелно оръжие в ръце, снимка на един от подсъдимите – А. А. с оръжие. От съдържанието на чат сесии в мобилното приложение „WhatsApp“, ставало ясно, че трите лица трябвало да отидат до Турция, след което да отидат в Сирия, както и че контактуват с лица, свързани с „Ислямска държава“ и находящи се в Сирия, Турция и Германия.

Не са налице обаче конкретни доказателства с кои точно лица са контактували тримата подсъдими, с каква цел, какво конкретно е следвало да извършат на територията на Сирия, какви престъпления /убийства/ да вършат и то такива, че да бъдат принудени органите на държавно управление на Република Сирия или на друга държава – неконкретизирана/ да извършат нещо противно на волята им – да предадат властта на терористичните организации „Мюсюлмански братя“ и „ИДИЛ“ (Ислямска държава на Ирак и Леванте).

Твърденията на двамата свидетели – К. и свидетел с тайна самоличност №174 са останали доказателствено неподкрепени, дори и след изготвянето на компютърно-техническите и арабистична експертизи и ВДС, получени въз основа на експлоатираните специални разузнавателни средства.

В изготвените експертизи е било посочено, че са намерени множество материали и паметта на мобилните телефони на тримата подсъдими, но това по никакъв начин не установява никакви конкретни факти във връзка с повдигнатото им обвинение - намерение да участват в тероризъм – да извършват убийства с посочената по-горе цел – да бъдат принудени органите на държавно управление на Република Сирия да извършат нещо противно на волята им – да предадат властта на терористичните организации „Мюсюлмански братя“ и „ИДИЛ“ (Ислямска държава на Ирак и Леванте).

Следва да се има предвид, че законодателят в основния състав на нормата по чл.108а А.1

от НК, в редакцията към 07.02.2016 /датата на извършване на деянието в обвинителния акт/, изчерпателно е посочил целите на тероризма според българския закон и престъпленията, които следва да извърши дееца в осъществяване на терористичния акт, а именно: „... извърши престъпление по чл.115, чл.128, чл.142, чл.143, чл.143а, чл.216 А..1 и А..5, чл.319б-319г, чл.326, чл.330, чл.333, чл.334, чл.337, чл.339, чл.340, чл.341а, чл.341б, чл.344, чл.347 А..1, чл.48, чл.349, чл.350, чл.352 А..1, 2 и 3, чл.354, чл.356е, чл.356з, се наказва за тероризъм“. Изпълнителното деяние е очертано с признаци, които препращат към други умишлени престъпления – общоопасни, против личността, против реда и общественото спокойствие. Поради това, за да е нА.ице законосъобразно обвинение в тероризъм, още с постановлението за привличане, органите на досъдебното производство е следва.о да посочат кое от изброените престъпления тримата обвиняеми са извършили или са щели да извършат. Престъпният резултат на съставните престъпления в настоящия случай, представлява резултата на престъплението по чл.108а от НК.

Безспорно формата на вината е пряк умисъл, като е нА.ице и специА.на цел, която следва да бъде не само посочена, но и да е доказателствено подкрепена.

От мА.кото събрани доказателства /разпит на св.П., Ч., К./ и частичните обяснения на подсъдимите, може да се предполага, че целта на пътуването им към Турция е било с цел събиране и предоставяне на финансови средства за подпомагане на някоя от воюващите страни в Сирия. Това обаче е хипотеза, която е неподкрепена доказателствено, а всяко съмнение съобразно нормата на закона, трябва да се тълкува в полза на обвиняемите лица. Обвинението трябва да бъде доказано безспорно и по несъмнен начин.

Следва да се има предвид, че това, което са твърдели подсъдимите относно целта на пътуването им до Турция не е било опровергано, а те не са длъжни да го доказват. Съмнението обаче, което внасят с тези си твърдения, трябва да се тълкува в тяхна полза.

За пълнота трябва да се посочи, че е била изгубена турска сим-карта, намерена в конвойния автомобил, с който тримата подсъдими са били превозени от Свиленград до гр.София.

Всъщност, изначА.но е бил нА.ичен проблем с обвинението, повдигнато на тримата подсъдими, тъй като изготвеният обвинителен акт /останА. непроменен/ не е отговарял на изискванията на чл.246 от НПК и независимо от положените усилия от съдилищата, не е било възможно да бъдат санирани допуснатите процесуА.ни нарушения, които ограничават процесуА.ните права на обвиняемите.

Първостепенният съд е дА. отговор на възраженията на страните в процеса. Макар и лаконично, съдът е обсъдил всички необходими факти, въз основа на които е изяснена фактическата обстановка и доказателствата, послужили за изграждане на правните изводи.

Правилно, с оглед изхода на делото, направените разноси остават за сметка на Държавата.

При извършената цялостна служебна проверка на атакувания съдебен акт, настоящата съдебна инстанция не намери допуснати нарушения на процесуалния закон от първостепенния съд, водещи до отмяна или изменение.

По изложените съображения и на осн.338 вр. чл.334 т.6 от НПК, Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда от 07.06.2022г. по нощ №3903/2021г., постановена от Специализиран наказателен съд.

Решението подлежи на обжалване и протест в 15 дневен срок от съобщаването му на страните пред ВКС на РБ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____